

Stk. 2. Efter anmeldelse inden 14 dage til den myndighed, der har givet tilladelsen, kan et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, en skyldner, der har anmeldt betalingsstandsning, et konkursbo eller en værge for en umyndiggjort midlertidigt få tilladelse til at fortsætte virksomheden med henblik på afvikling, afhændelse eller lignende. Adgangen hertil gælder kun indtil seks måneder fra dødsfaldet, betalingsstandsningens anmeldelse, konkursdekretets afsigelse eller umyndiggørelsen. I særlige tilfælde kan fristen forlænges.«

10. I § 17 indsættes som nyt stk. 2:

»*Stk. 2.* Der kan ske tilbageholdelse af et motorkøretøj, såfremt der udføres buskørsel i strid med lovgivningen.«

11. Efter § 17 indsættes:

»Kapitel 4b.

Fælles regler«

12. § 18 affattes således:

»§ 18. Trafikministeren kan fastsætte regler om

- 1) anvendelse eller gennemførelse af De europæiske Fællesskabers forordninger og direktiver om buskørsel med motorkøretøjer samt af tilsvarende aftaler med andre lande,
- 2) undtagelse fra kravet om tilladelse,
- 3) ansøgningers indhold samt om de økonomiske og faglige krav, en ansøger skal opfylde,
- 4) fremgangsmåden ved udstedelse af tilladelser, herunder om høring af myndigheder og organisationer,
- 5) gebyr for behandling af ansøgninger og for meddelelse af tilladelse og godkendelse samt
- 6) afmærkning af køretøjer og kontrolforanstaltninger, herunder for den kørsel, der er undtaget fra kravet om tilladelse.

Stk. 2. Der er udpantningsret for gebyrer efter stk. 1, nr. 5.

Stk. 3. Indehaveren af en tilladelse skal følge de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for chauffører, der findes i de pågældende kollektive overenskomster.

Stk. 4. Tilladelsen skal udnyttes af den virksomhed, der har opnået denne, og den kan hverken helt eller delvis overgå til andre.

Stk. 5. Offentlige myndigheder skal efter anmodning give Direktoratet for Vejtransport en-

hver oplysning om motorkøretøjers registreringsforhold.«

13. I § 20 indsættes som nyt stk. 2:

»*Stk. 2.* De i § 1, stk. 1, nævnte køretøjer, der benyttes til almindelig rutekørsel inden for landets grænser og registreres første gang den 1. januar 1991 eller senere, skal være forsynet med udstyr, herunder løfteanordning, således at køretøjet kan benyttes af kørestolsbrugere.«

14. I § 21 ændres i stk. 1, »Turistvognmændenes Landsorganisation« til: »Turistvognmændenes Landsforening«, og der indsættes som nyt stk. 4:

»*Stk. 4.* Direktoratet for Vejtransport fungerer som sekretariat for Persontrafikrådet. Trafikministeren kan efter aftale med Persontrafikrådet fastsætte regler om, at direktoratet be myndiges til at træffe afgørelse efter loven. Ministeren kan herunder bestemme, at afgørelser, der er truffet af direktoratet, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed. Sådanne bestemmelser er ikke til hinder for, at Persontrafikrådet på eget initiativ kan tage en afgørelse, der er truffet af direktoratet, op til nærmere undersøgelse og afgørelse.«

15. § 22 affattes således:

»§ 22. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 1, stk. 1, 2, 3 og 5, § 13, stk. 2, 1. pkt., § 17, stk. 1 eller § 18, stk. 3 og 4,
- 2) overtræder vilkår, der er fastsat i en tilladelse eller godkendelse i henhold til loven eller forskrifter, der er udstedt i medfør af denne,
- 3) overtræder bestemmelser, der er indeholdt i De europæiske Fællesskabers forordninger om buskørsel.

Stk. 2. I forskrifter, der fastsættes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Stk. 3. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, anpartsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, Hovedstadsområdet, Trafikselskabet, en kommune eller et kommunalt fællesskab, der er omfattet af § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, selskabet, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.«